

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Har driftslederen af et sådant anlæg ret til gratis tildeling af emissionskvoter i medfør af en direkte anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽²⁾, hvis en gratis tildeling af emissionskvoter efter national ret ikke kommer i betragtning alene af den grund, at den pågældende medlemsstat ikke har optaget anlæg til produktion af polymerer under anvendelsesområdet for den nationale lov til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF, og disse anlæg alene af denne grund ikke deltager i emissionshandelen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32)

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Buccioni mod Banca d'Italia

(Sag C-594/16)

(2017/C 063/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Buccioni

Sagsøgt: Banca d'Italia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er gennemsigtighedsprincippet, som klart fastlagt i artikel 15 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Union, under hensyntagen til princippet ufravigelige generelle formål, [**org. s. 13**], idet princippet skal forstås således, at det kan reguleres ved de i stk. 3 fastsatte retskilder eller tilsvarende, hvis indhold kan give udtryk for et for vidtgående skøn, der ikke har hjemmel i en trin højere EU-retlig retskilde, hvorefter der forudgående skal fastsættes ufravigelige minimumsprincipper, til hinder for en tilsvarende restriktiv fortolkning af EU-bestemmelserne om tilsyn med kreditinstitutter i et sådant omfang, at den udhuler gennemsigtighedsprincippet også i tilfælde, hvor interessen i aktindsigt er baseret på grundlæggende interesser hos den berørte person, som åbenbart svarer til dem, med hensyn til hvilke der gælder undtagelser, i positiv retning, fra de i sektoren gældende begrænsninger?
- 2) Skal artikel 22, stk. 2, og artikel 27, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁽¹⁾ i konsekvens heraf ikke fortolkes således, at de regulerer tilfælde af ikke undtagelsesvis karakter, hvor myndighederne kan fravige tavshedspligten og give adgang til dokumenterne, men at disse bestemmelser snarere skal fortolkes i lyset af de mere omfattende formål i artikel 15 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Union, og at de som sådanne kan knyttes til et generelt princip i EU-retten, ifølge hvilket retten til aktindsigt ikke kan indskrænkes, under hensyntagen til en rimelig og forholdsmæssig afvejning mellem kravene i kreditsektoren og de grundlæggende interesser hos den opsparer, som er berørt af et tilfælde af *burden sharing*, på grundlag af de relevante faktiske omstændigheder som fastslået af en tilsynsmyndighed, som har de samme organisatoriske træk og kompetencer i sektoren som Den Europæiske Centralbank?

- 3) Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EØS-relevant tekst) ⁽²⁾ og de nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med denne artikel, på denne baggrund afvejes mod de øvrige i spørgsmål a) anførte EU-retlige bestemmelser og principper fortolkes således, at aktindsigt — hvor anmodningen herom er fremsat på et tidspunkt, efter kreditinstituttet er trådt i administrativ tvangsløstvedation — også er tilladt, såfremt den berørte person ikke kun anmoder om aktindsigt under civile sager eller handelssager, som reelt er blevet anlagt med henblik på beskyttelse af formuemæssige interesser, der er blevet krænkede som følge af, at kreditinstituttet er trådt i administrativ tvangsløstvedation, men også såfremt den berørte person — netop med henblik på at klarlægge den konkrete mulighed for et positivt udfald af disse civile sager og handelssager — forud for anlæggelse heraf indleder en procedure for en retsinstans, som af staten er tildelt kompetencen til at beskytte retten til aktindsigt og gennemsigtighed netop med henblik på fuld beskyttelse af retten til forsvar og sagsanlæg, i særdeleshed når der er tale om en opsparer, som allerede har lidt tab som følge af *burden sharing* i forbindelse med insolvensproceduren vedrørende det kreditinstitut, hvor opspareren havde deponeret sin opsparing?

⁽¹⁾ EUT L 287, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, s. 338.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Di Puma mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-596/16)

(2017/C 063/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Di Puma

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en endelig konstatering af, at den adfærd, der udgør den strafferetlige overtrædelse, ikke foreligger, er til hinder for, at der — uden behov for yderligere vurderinger foretaget af den nationale ret — indledes eller fortsættes endnu en retsforfølgelse for samme forhold med henblik på at pålægge sanktioner, der henset til deres karakter og strengthed skal kvalificeres som strafferetlige?
- 2) Skal den nationale ret ved vurdering af, hvorvidt sanktionerne er effektive, rimelige og præventive, tage højde for strafgrænserne i direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ med hensyn til konstateringen af tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem* som fastlagt i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16.4.2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173, s. 179).